דייטשער אנטיסעמיטישער דעפוטאט ווערט קאמיסאר פון קורארט כדי אנטיסעמיטיש ליעד זאל קאנען געשפילט ווערען

בערלין, (איטא).

די בעסטע מוחות אין דער דייטשער רעפובליק זענען איצט פאראינטערעסירט מיט דער פראגע וואס האט א אידישען אינטערעס און וועלכע האט שוין אריינגערופען א קאמף צווישען דער דייטשער רעגירונג און דעם דייטשען געריכט. איצט האבען די אנטיסעמיטען גערופען צו זייער הילף די מאיעסטעט און אומבארירליכקייט פון דעם דייטשען רייכסטאג.

עס האנדעלט זיך וועגען אן אנטיסעמיטיש ליעד, וואס איז באקאנט מיט'ן נאמען „בארקום הימן". דאס ליעד איז געשפילט געווארען אין דעם קורארט בארקום, וואס ליגט ביים צפון ים. אויף א באפעהל פון דייטשען אינערן מיניסטער איז דער דירעקציע פון דעם קורארט פארבאטען געווארען צו לאזען דעם ארקעסטער שפיעלען דאס ליעד וואס האט באליידיגט אידען. דער אמט־געריכט פון עמדען, האט אבער ערקלעהרט אז די פאראדנונג פון אינערן מיניסטער איז ניט קאנסטיטוציאנעל און אז יעדער בעאמטער וואס וועט פרואווען שטערען דעם ארקעסטער אין בארקום צו שפיעלען דעם „בארקום־הימן" וועט באשטראפט ווערען צו באצאהלען ניט ווייניגער ווי הונדערט טויזענט גאלד מארק. דער ארקעסטער האט דאריבער ווייטער געשפיעלט דאס אנטיסעמיטישע ליעד צו דעם פארגעניגען פון די אנטיסעמיטישע געסט. דער לאנד־ראט פון עמדען, זוגארט, האט דאן געצוואונגען דעם קאמיסאר פון קורארט צו רעזיגנירען, צוליב דעם וואס ער האט ווייטער געלאזט שפיעלען דאס ליעד. אין דער זעלבער צייט האט די דייטשע רעגירונג אנגעהויבען א יורידישען קאמף געגען דער פארארדנונג פון דעם אמטדעריכט אין עמדען.

איצט האבען די ליבהאבער פון דעם „בארקום־הימן" געפונען א נייעם רעמעדי. דער דייטשער אנטיסעמיטישער פיהרער, העניגג, וועלכער איז א מיטגליד אין דייטשען רייכסטאג פאר דער פעלקישער פארטיי, איז געווארען קאמיסאר פון דעם קורארט און, אונטער דעם שוץ פון זיין פארלאמענטארישער אומבארירליכקייט, האט ער באפוילען, אז דאס אנטיסעמיטישע ליעד זאל ווייטער געשפיעלט ווערען.

גערער רבי שיקט א ברכה צו געשלאגענעם אידישען דעפוטאט אין פוילישען סיים

ווארשא, (איטא).

נח פרילוצקי, דעפוטאט פון דער אידישער פאלקיסטישער פארטיי אין פוילישען סיים, וועלכער האט געקראגען שטארקע פעטש פון אן אנטיסעמיטישען דעפוטאט, בשעת דער לעצטער דיסקוסיע איבער דעם געזעץ פראיעקט בנוגע די נאציאנאלע מינדערהייטען, קאן ניט פארלאזען זיין בעט־צימער לויט'ן באפעהל פון דאקטוירים, כאטש קיין סכנה פאר זיין געזונט איז ניטא.

דעפוטאט פרילוצקי האט באקומען פיעל מיטגעפיהל אויסדריקען פון פארשידענע זייטען. א באזונדערע ברכה פאר זיין האנדלונג אין סיים, האט ער באקומען פון דעם גערער רבי, דער גרעסטער פון די חסידישע רביים אין פוילען.

דאלאר קעב — מיין 2100

דרייווינג, חתונות, פיונעראלס, אדער פלעזשור, $2.00 א שטונדע טאג אדער נאכט

אין „פאלים קאורט"

75 דאלאר פאר 6 פלעשער ביער.

דער וואס וויל אויסגעפינען ווי טייער עס קאסט א האלבער דאזען פלעשער ביער, זאל זיין אזוי פריינדליך און א פרעגטאן ביי דעם גאלדענעם מענשען חיים גודמאן.

דער לאיער האט אפילו געוואלט מאכען צו גלויבען, אז דער קליענט איז ניט קיין זינדיגער מענש. אבער די גערעכטיגקייט האט ניט געוואלט הערען און זעהן, און זי האט גודמאנען געהייסען משלם זיין ניט ווייניגער ווי פינף און זיבעציג דאלאר מיט א "באפ".

גערעכנט זשע, אז זעקס פלעשער ביער קאסט אין מאנטבילישען פאלים קאורט ניט ווייניגער ווי פינף און זיבעציג דאלאר מיט א "באפ".

יא, עס איז א קנאפע־מציאה !

אומגעזעצליכען פארקויף פון משקה, אין חטא נומער צוויי לויטעט, אז לואיס זאל האבען פארבלאנדזשעט אין א פרעמדען אטמאמביליטיק. דער ערשטער חטא איז עבליבען, און דער צווייטער חטא איז גורוח נעלאזען געווארען.

אלץ וואס לואיס האט באדארפט טאן — איז צו משלם זיין א פופציגער פאר זויפען משקה אהן א העכשר פון דער פאליציי.

לואיס איז א גליקליבער מענש: ער האט געהאנדעלט א גרויסע מציאה.

מען טאר ניט פארבייטען א ווילי אויף א ווילי.

אין דער זונטאגדיגער אפטיילונג פון אונזער „פאלים קאורט" איז געווען געדרוקט א שטיקעל נייעס וועגען איינעם א ווילי קאהען, וועלכער איז אריינגעפאלען אין די נעגעל פון דער פאליציי און האט זיך אויסגעבעטען א קוויטעל אויף שעהנע נטליכע חדשים וואקאציע.

דארף גאט מאכען, אז עס זאל זיך געפינען א ווילי קאהען אין 361 קווין סט. וועסט. און כדי צו לאזען וויסען דעם עולם, אז ער זאל חלילה ניט פארבייטען א ווילי אויף א ווילי, געפינען מיר פאר נויטיג צו פארנאנדערפויקען אויף דער גאנצער וועלט, אז ווילי קאהען פון קווין סטריט ווייסט ניט פון עפעס צו זאגען; ער האט גארניט קיין פארבינדונגען מיט'ן דעם ווילי, וועלכער איז פארשיקט געווארען אויף וואקאציע אין די געצעלטען פון ערעכטיגקייט.

קרבן נומער צוויי.

דער צווייטער קרבן פון דער נאסער בהלה איז נעבעכן געווען איינער א קלמן ראטשטיין. דער מענש זאל האבען געהאלטען נאסע סחורה אין א הויז, און ער האט פארגעסען, אז אויף דער וועלט עקזיסטירט איצט פראהיבישאן.

אבער זאל מען ניט זארגען. קלמן איז אנט. קיינער וועט איהם ניט אויפעסען. קיינער וועט ביי איהם די קאטשקעס אויפ'ן וואסער ניט אויסכאפען. ניט מעהר — ער האט באדארפט ארויסנעהמען פון די בענק א סומע פון צוויי הונדערט קארבאטשעס מיט "קליינגעלט".

פון צוויי חטאים ווערט איינס.

לויט דער השגה פון דער פאליציי האט דער מענש לואיס דייווים געזאלט טראגען אויף זיינע מאנטבילישע פלייצעס גאנצע צוויי פעקלאך מיט אמאל. אבער אזוי ווי עס איז איצט זעהר היים, און די פאליציי וויל ניט ארויפלעגען אויף א מענשען א שווערע משא בבת אחת, האט מען פון צוויי חטאים געמאכט בלויז איין גרויסען חטא.

חטא נומער איינס באשטעהט אין

שטענדיגער העברעאישער טעאטער געעפענט אין בערלין

אין בערלין האט זיך געעפענט א שטענדיגער, העברעאישער טעאטער. די שוישפילער זענען געקומען פון פאלעסטינא און דער דירעקטאר — פון מאסקווע. פאריגע וואך האבען זיי געגעבען די ערשטע פארשטעלונג, וועלכע איז דורכגעפיהרט געווארען אויפ'ן פוטוריסטישען סטיל.

„טויט די פליג" מיט

GILLETT'S LYE

א טיילעפעלע פון דזשילעט'ס לאי אריינגעשאטען אין גארבעדזש קען לאזט ניט די פליגען זיך מעהרען.

נוצט דזשילעט'ס לאי פאר ריינעגונג און דיזינפעקציע.

קאסט ווייניג אבער ווירקט שטענדיג.

די פוילישע אריסטאקראטקע

ראמאן פון פויליש־אידישען לעבען. פון העלענא מנישעק

איבערזעצט פון „באם".

(פארזעצונג)

איצטער ווערט עס שוין בלאס. איצט האבען מיר שוין מעהר פילאזאפען, וואס אנאליזירען געטליבקייט, מעהר אטעאיסטען, ווי מענשען טיעף גלויבענדיגע. און דאס טאקע איז שלעכט ! דאס איז א גרונד אויף וועלכען עס וואקסט אויס אומגליק פאר די מענשען.

דער אלטיטשקער איז אנטשוויגען געווארען, און א פארקלעהרטער אפיירגעקוקט, נעפינענדיג אין דיינע עראינערונגען די יונגע יאהרען זיינע, די איבערפולטע מיט התלהבות און גלויבען, וואס זענען אזוי ווייט און אנדערש געווען פון דער איצטיגער אפאטיע. קוקענדיג אויף איהם, האט סטעפע ווי ארויסגעזעהן זיינע מחשבות, און נייגעריג האט זי ביי זיך אליין געפרעגט, וואס פאר א היסטאריע, וואס פאר א לעבען האט געהאט דער דאזיגער אלטיטשקער ?

ער האט זיך גענומען ווייטער צירעדען:

די וועלט האט זיך אומגעביטען. מיר זענען שוין מעהר ניט קיין הייל־מענשען! די מענשען הויבען זיך וואונדערבאר אויף אריבער די צייטען ! זיי מוזען זיך אבער פארזיכטיגער ארומקוקען ארום זיך! יעדער זאך דערוועקט אין זיי ספקות. עס איז זיי ווייניג דער עיקר זאך — דארפען זיי נאך אטעמען, און ווען זיי נעפינען זיי ווערען זיי ענטוישט. זיי ווילען אייביגקייט אין לעבען, אבער אויפ'ן ענטשטעהן און אונטערגעהן שטעהט דאך די וועלט. יעדער בלום מוז פארוועלקען, פארפאלען אבער לעבענדיג, פארזיכט ער אונז ניט אין רגע. פאר די איצטיגע מענשען סטייעט עס ניט, זיי ווילען אנאליזירען דאס גליק אפילו. און ווען מען זאל נעהמען די בלום און צונלידערען און צידרויבלען עס אויף איהרע גרונד טיילען איז עס דאך ניט מעהר, ווי א קליין הייפעלע מיסט; ווערען זיי אין דעם איבערצייגט, ווערען זיי ענטוישט, ווילען עס אויף דאס ניי צוזאמענשטיקעווען, נעלינגט עס ניט, ווארפען זיי עס אזוי דאס רוב אוועק, און אזוי איז מיט אלץ.

דער אלטיטשקער האט מיט פארדרוס א זיפץ געטאן און א שאקעל געטאן מיט קאפ.

אזוי איז אויך איצטער מיט דער רעליגיע.

הער מאציעי איז אנטשוויגען געווארען און אראפגעלאזט דעם קאפ אויף דער ברוסט. דאס מיידעל איז נעזעסען א פארטראכטע. אין א וויילע ארום האט זי אויף איהם אויפגעהויבען איהרע אויגען, און שטיל א פרעג געטון:

— פארוואס רעדט איהר אזוי טרויעריג און איהר שטעלט זיך פאר דעם יונגען דור אין אזעלכע שלעכטע זאמען ?

— ניט אין שלעכטע, מיין קינד, נאר אין נייע.

— אויב אזוי, הייסט עס, אין האפנונגספולע !

— ווען זיי וואלטען שוין ניט געווען פאריאושט...

— פארוואס ? מיט וואס? איבריגענס ניט אלע, האט סטעפע געזאגט, אויפהויבענדיג זיך פון איהר ארט.

דער אלטיטשקער האט אויף איהר מיט א גוטען שמייכעל א קוק געטאן.

— ניט קיין סך זיינען דא אזעלכע קוואלינע בלומען, ווי דו ביזט, קינד, ניט קיין סך זענען דא, אזעלכע קריסטאלענע נשמות. נאך אזא, ווי דו האב איך געקאנט נאר פון לאנג שוין. עס קען זיין, אז עס פארדריסט דיר דאס, וואס איך רעד. אבער דו ביזט דאך אויך ניט פריי פון דעם לעבענס ביטערניש, און אויך אויף דיר איז געפאלען דער שאטען פון דער אלגעמיינער עפידעמיע, פון דעם אנאליז. דאס גאנצע האסטו מיט אלע פרטים דורכגעגישטערט, און דו לייד׳סט — דו ביזט אראפגעפיהרט פון וועג. הא, וואס, ניט קיין בלום האסטו אנגעטראפען, אמת ? א שטענגעל, א געוועהנליך שטענגעל, און אביסעל מיסט. דא האט דיר דיין אנאליז צוגין געקומען. ערגער וואלט געווען, ווען די איבערצייגונג קומט נאך דער צייט. ווען דער גורל שפיעלט אלעמען אזוי צו ווי דיר, וואלט נים געווען אזוי פיעל עלענד אויף דער וועלט.

— וועגען וואס רעדט איהר עס ?— האט סטעפע א שעפטשע געטון מיט א ציטער פון אומרוהיגקייט.

דער געפרעגטער האט פארשענדיג אויף איהר א קוק געטון.

— צי איז זי ניט אויפריכטיג, צו

איז זי נאריש ? האט ער א טראכט געטון.

— מיין קינד, איך זאג דיר נאך אמאל, עס קען זיין איך רעד עס אלץ אומזיסט. איך זעה, אז דו פארשטעהסט מיך ניט.

— אדרבא, איך פארשטעה שוין, אבער...

— אבער וואס ?

איך האב מורא, צו וועט איהר מיך פארשטעהן.

א געלעבטער האט א בלאנק געטון אין דעם אלטענס אויגען.

— ענטשולדיגט מיר, האט שטיל געזאגט דאס מיידעל, ניט וועלענדיג איהם בעליידיגען.

— עס שאדט ניט מיין קינד, אבער דו מוזט מיר באלד עטוואס ערקלעהרען, זעהסט דאך, איך בין שוין א זקן, נאר איך האב גוטע אויגען, און נאך גאר א פרישען עמפינדען, אז עמיצער איז מיר סימפאטיש, פיהל איך יעדער אנגענעהמקייט אדער אומאנגענעהמקייט, וואס ווערט איהם פארשאפען, און אט האב איך אין דיר באמערקט א גרויסע ענדערונג. דו פארשטעהסט שוין מסתמא. איך זעה, אז דאס מאטערט דיך, און עס מאכט דיר אפילו קאליע דיין געזונט אויך דו ביזט פארפיהרט געווארען אנאליזירענדיג. דו האסט זיך איבערגעצייגט, אז ער איז ניט ווערט דו זאלסט וועגען איהם קלעהרען, אז ניט קיין בריליאנט איז ער, נאר א פראסטער בעמאלטער שטיינדעל, אמת ?

יא, האט זי א טיעף גערירהטע געזאגט — אבער די סיבה פון דעם איז ניט מיין אייגענער אנאליז, נאר די אומשטענדען אין יענע צייטען האב איך איהם אויפגענומען אזוי ווי ער איז געווען, גלויבענדיג, אז ער איז א בריליאנט.

— אין וועלכע צייטען ? האט דער אלטיטשקער בעטאנענדיג די ווערטער א פרעג געטון.

— אין די צייטען, ווען איך בין געווען אין איהם פארליעבט. ס'איז געווען א קינדערישער שגעון.

און איצט איז ער שוין פארביי ?

— ער ריהרט מיך אויף א האר ניט.

— צו ביזטו אויפריכטיג מיט מיר, מיין קינד ?

אין דער שטימע פון דעם הער מאציעי איז קענטיג געווען א ניט זיכערקייט.

— איך וואלט ניט אויפריכטיגער געווען מיט מיין אייגענעם טאטען.

דער אלטיטשקער האט אנגענומען איהר האנד, און צוגערוקט צו זיך, און ווען זי האט זיך עהרענפורכטיג צו איהם איינגעבויגען, האט ער זי א קוש געטון אין שטערען.

א דאנקבארע פאר זיין גוטווילינקייט צו איהר, האט סטעפע איהם א קוש געטון אין האנד.

און ער האט אנגעהויבען פרעהליך:

— נו, נו ! קוקט נאר ! דאס מיידעל האט מיך, דעם אלטיטשקען, פארפיהרט אין פעלד אריין. איך האב גאר אנדערש גערעכענט, איך האב געמיינט, אז די אמאליגע צייטען, וועגען וועלכע דו האסט גערעדט, האבען נאך גאר ניט אויפגעהערט. איך האב זיך פארגעשטעלט, אז דו דערקענסט איהם בעסער, און דו ליידסט פון דעם, וואס דיין אידעאל וועפט זיך אוים, און נעהמט אן אלטעגליכע פארמען. און אט זעה איך גאר, אז די גאנצע זאך ארט דיך ווי א נעבטיגען טאג ! פארוואס זשע האסטו זיך אזוי אומגעביטען, אזוי אומרוהיג געווארען, און איך האב עס מורא צו זאגען, דו זעהסט אוים, ווי דו וואלסט זיך געשראקען.

סטעפע, וואס די פראגע האט איהר אזוי אומגעריכט נעטראפען, האט געצווייפעלט, צו זאל זי דערמאהנען לוציעס נאמען צו ניט.

דער אלטיטשקער האט איהר צוגעהאלפען, זאגענדיג ווייטער:

— אט טאקע א פאר טעג שוין ביזטו ניט די אייגענע, וואס געווען. היינט האסטו אפילו געוויינט. און לוציע איז אויך עפעס ניט די אייגענע. איך האב שוין פיעל וועגען דעם געטראכט. דו ווייסט ניט וואס איז די סיבה ? זיי אויפריכטיג.

סטעפע האט בעשלאסען אלץ צו דערצעהלען.

— איך וויים, אז וויים אויך געוויס, וואס מאכט לוציען טרויעריג. דאס זעלביגע ברענגט מיך אויך אריין אין יאוש. לוציע גופא האט זיך מיר מודה געווען, און — אייגענטליך דארף איך זי ניט ארויסגעבען.

— פאר מיר מעגסטו, און מוזטו. לוציע איז נאך א קינד, דארף מען וויסען אלץ וואס זי קלעהרט, און דערהויפט וואס עס קוועלט זי, נו ?

— לוציע איז אונטער דער השפעה פון פראנטניצקין.

— גאר פראסט: זי האט זיך אין איהם פארליעבט, האט איהר דער הער מאציעי פארריכט. — איך האב עס פאר שטאנען. דאס איז שלעכט, מחמת זי איז נאך צו יונג. און א צו נישט פאסיגער אביעקט פאר ליעבע. עס קען זיין, עס איז דיר ניט אנגענעהם צו הערען ? האט

ער צוגעגעבן, באמערקענדיג סטעפעס בלאסקייט.

— עס איז מיר אונאנגענעהם צוליעב לוציען. עס דערוואוט איהר דאס זעלבע וואס מיך האט געטראפען.

— יא, אין לוציען האב איך עס היינט דערקענט, ווען זי איז געווען ביי מיר, א רחמנות אויפ'ן מיידעל ! אט האסטו דיר דעם נייעם דור, וואס איז איז שוין פון קינדווייז, פון זעבצעהן יאהר אן דורכגענומען מיט פארביטערונג. לוציע דוכט זיך מיר, ווייס א סך זאבען. איהר טרויעריגקייט זאגט וועגען דעם פיעל עדות, און וועגען איהם גופא ווייסט דו עפעס ? מיר דוכט זיך, אז ער פוצט זיך גאר שטארק צו איהר צו. אבער וואס איז עס מיט דיר ?

סטעפע האט אראפגעלאזט די אויגען. איהר פנים האט זיך שטארק אומגעביטען, און דער אלטישקער האט עס גוט באמערקט.

— ווייסטו עפעס וועגען איהם ? האט ער נאכאמאל א פרעג געטאן ?

— מיר דוכט זיך, א/ יא.

(ווערט פארגעזעצט)

יעדער איד דארף פאטראניזען

הי קווין $ טעקסי

Main 0009-0110

די בילינסטע פרייזען אין שטארט. קורצע ראנס, 4—1 פאסאזשירען 50 ס. רעגולאר ראן, 4—1 פאס. 1 דאלאר א שטונדע, 4—1 פאס. 2 דאלאר טעלעפאנירט מעין 0110, — 0009, און מיר קומען צו אייך אין 3 מינוט. אפען טאג און נאכט.

קומט אדער טעלעפאנירט פאר איינצעלהייטען און פרייזען

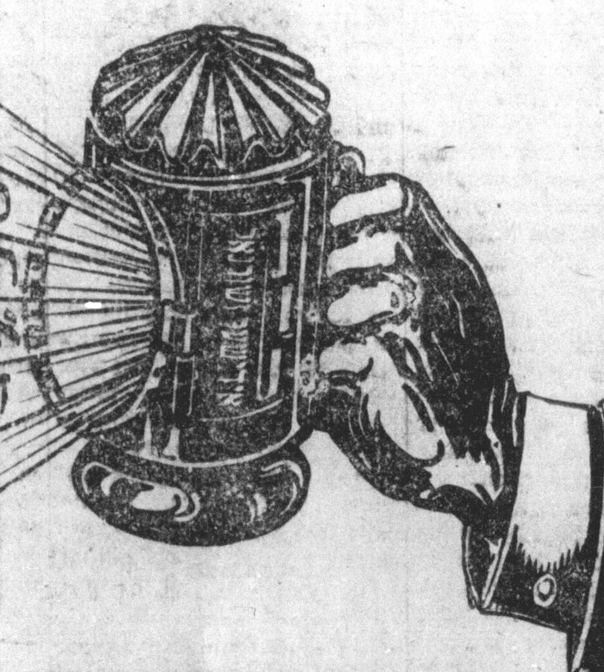

אדווערטייזינג
פערלאנגט אדווערטייזינג
קלאסיפיצירטע אדווערטייזינג
רידערס
אלגעמיינע אדווערטייזינג
דיספלעי אדווערטייזינג
קלאסיפייד דירעקטארי אדווערטייזינג

דער „אידישער זשורנאל"

251-253 קווין סטריט וועסט

טעלעפאן עדלייד 3967